

dende om dette Bidrag til Alderdomsforsørgelsesfonden. Men Formuleringen hænger nøje sammen med et af Teaterkommissionen fremsat Forslag angaaende Feu'ens Nedsættelse og Godtgørelse for Tab i Feu til de tidligere ansatte, hvilket Forslag vil komme frem under Behandlingen af Finanslovsforlaget. Hvis andre Regler om Feuen skulde blive vedtagne, vilde Forandringen af dette Punkt i § 21 g blive at rette derefter.

Med Hensyn til den foreslaaede Pension af Feuen skal man endnu særlig bemærke, at den sagtyndige er gaaet ud fra, at Gennemsnitspensionen af Feuen for de i § 7 nævnte Kunstnere vil blive 800 Kr., for de andre 500 Kr., men at den foreslaaede Regel, at ved Pensionsberegningen af Feuen blive de 5 gunstigste Aar at lægge til Grund, ganske vist kan gøre det noget usikkert, om denne Forudsætning vil slaa til. Saa meget mere Bøgt har den sagtyndige maattet lægge paa Overgangsbestemmelsen i § 22 Nr. 2, at Pension af Feuen kun bliver at beregne i Forhold til 5 pCt. af Forestillingsindtægten, altsaa uanset om den paagældende i hine 5 gunstigste Aar maatte have oppebaaret Feu efter den tidligere gældende Regel om Beregning i Forhold til $7\frac{1}{2}$ pCt.

Der foreslaas, at Præmiebetalingen for de pligtige Overlevelsesrenter ikke udstrækkes ud over Forsørgerens 60de Aar, da Evnen til at betale Præmien bliver mindre ved Afskedigelse og en livsvarig Præmie let vil føre til, at vedkommende ved Afskedigelsen benytter en Ret, der er givet Embedsmænd i Almindelighed, til at nedsætte Overlevelsesrenten i Forhold til Pensionens Størrelse, hvorved Hensigten jo vilde blive forfejlet. Man bemærker endnu, at der for Tiden til afgaaede Kunstnere og Embedsmænd ved

det kgl. Teater, der havde kgl. Udnævnelse af Statskassen, udredes i Pensioner c. 50,000 Kr.

§ 22 indeholder de nødvendige Bestemmelser om, hvorledes der vil være at forholde ved Overgangen fra den nuværende Alderdomsforsørgelse til Forslagets Pensionering. Da Alderdomsforsørgelsen vil kunne udrede den Del af Pensionen, der efter Forslaget skal beregnes de ieniste Kunstnere af Lønningen, vil denne Del af Pensionsretten straks kunne træde i fuld Kraft, men da Fonden ikke har haft nogen Indtægt svarende til Pension af Feuen og først vil faa den, naar denne Lov træder i Kraft, vil Pensionsancienniteten med Hensyn til Feuen først kunne beregnes fra Lovens Ikrafttræden. Da de foreslaaede Pensioner for Embedsmænd, Funktionærer, Kor og Kapel forudsætte en aarlig Indtægt for Fonden svarende til 10 pCt. af Lønningerne og da Teatrets og vedkommendes eget Indstud tilfammen netop er 10 pCt., ville Lovens Bestemmelser straks kunne træde i fuld Kraft for dem, saaledes at Pensionsancienniteten beregnes efter deres Anciennitet i Teatrets Alderdomsforsørgelsesfond, for saa vidt de ville afgive deres ved eget 5 pCt. Bidrag opsparede Kapital.

Den ved Lovforslaget paalagte Pligt til at tegne Overlevelsesrente for Enken vil ved Lovens Ikrafttræden kunne blive meget byrdesfuld, navnlig for Funktionærklassen, da flere af de til denne Klasse henhørende ere i en fremrykket Alder. Derfor foreslaas det, at Forpligtelsen indskræntes til at tegne saa stor en Overlevelsesrente, som kan erholdes for en Præmie, der svarer til 5 pCt. af Lønningen.